Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

tres adeccliora agenda ⁊ nuntianda
mitti. Tres aũ medios ñ solũ dignitate
ut loco. ſ. offo ⁊ mte uel; ẗ ſiſtẽ. q̃ pre
ceptũ diuinũ a ſuperiorib accipiunt &
deferẗ ad inferiores. acp̃ eũ ſup̃mi me
dius medii inuis. atq; hi nob̃ p̃ceptũ
diuinũ nuntiant. os̃ mirto angli no
minantur. De ministrio anglico.

Ministeria angl̃oꝝ ⁊ officia q̃ dã ita
mitiẗ. ut totũ mundũ i. ñ solũ
uitã humanã. ſ. omã q̃ ad humanã
uitã pertinent. ſ. di dispensatione ab an
gelis administrari putent. sub dõ ⁊ ſ.
dm. Malos aũ ex officio potestatẽ ñ hẗ.
ſ. aliq̃n ex p̃missione potestatẽ accipe.

Tractat̃ Sextę partis.

Quę in
p̃ma parte huius opis de ẽditione
hominis p̃sequenda distinctim̃ ordine
ne suscipimus explananda. Quatuor
enũ erant a principio p̃posita. Primũ q̃r
ẗatus sit ho. sed q̃lis ẗat̃ sit. ⁊ q̃lr̃ istituẗ
ẗ eũ q̃lr̃. lapsus sit quartũ q̃lr̃ sit reparatus.
hoꝝ. ſ. q̃ p̃mũ positũ ẗ. i. causa ẗ canonis hu
manę supl̃ãtionis sed ẗn possibilitate nr̃am
ẗtatem. ⁊ id ẗ conẗ supẽ. ut ad sedãm
partẗ mq̃ p̃positũ ẗ q̃l ẗat̃ sit ho. ⁊ q̃lr̃ dis
positus. discutienda ẗn seañ. Ds̃ omp̃s cũ
beatitudo nec augi potest. ꝓ quo p̃fẗa ẗ.
nec minui. quo ẗ una ẗ. sola caritate. nulla
sui necessitate. rõnalẗ spm̃ ẗant. ⁊ eũ illũ
boni q̃ ipse erat. ⁊ q̃ ipse beatus erat. partici
pem facẽt. Verũ q̃ ad felicitatis illũ aug
mtũ p̃tinuit. ut grãm ẗditoris sui p̃ quã
glorificandus erat agnoscẽt. uoluit ipse
ẗditor p̃ ei in sua puritate p̃sistẽ. partim
eã corporeis induitus ⁊ terrenis mansionib
copulans. mtẗ eã manã facẽ aduitę sensum
uegetare. hi sicq̃ p̃ exemplo fuitẗ societa
tis quę inter ipsũ ⁊ spm̃ rõnalẗ ad glorifica
tionẽ eius dẗ p̃ficienda fuerat. p̃positũ.
ũ uidel ostendẗ. q̃ q̃ ẗ erat in ẗditione
corp̃ spũ. hi ſ. aliq̃d p̃ modũ futurus
erat ex dignõne assumpt̃ spẗ. s. Cõp̃bant
g̃ ds̃ potentiã suã ⁊ grãm ostendit. p̃mũ
fingendo hominẽ. quẗ p̃ ea exhibitum̃ erat.
hominẽ glorificando. ut scirẗ homo.
q̃ si potuit ds̃ eã disparẗ natura corpo
ris ⁊ animę aduna fedãtione atq; ami
cicia cũngẗ. neq̃ quã ei impossibile fu
ũm rõnalẗ ẗatẽ humilitatẽ licet longe
inferiorẽ ad suę glẗ participationẽ
sublimare. Rursus si tm̃ gaudiũ ẗ.
⁊ tanta iocunditas uita ista mortalis
q̃ ẗstat ex p̃senta spẗ in corpore cor
ruptibili. q̃nta iocunditas fortẗ &
q̃ntũ gaudiũ uita illa immortalis
ex p̃senta ditatis inspũ rõnali. Qua
g̃ in parte p̃ exemplo unũ ſitatis humi
litatis ẗ rõnalẗ spẗ usq; ad ẗsortiũ terre
nis corporis. ñ forte ẗ ip̃m addq̃ssionẽ eũ
p̃tinẽ uidẗ. ad unẽ p̃tinentia di. ut
p̃ modũ eũ eo dẗ corpore glificato ad
ẗsortiũ illoꝝ. q̃ i sua puritate p̃sistãnt
sublimaretur. ut q̃ in eũ ẗ dispensatio
ne ẗatoris sui accepit ẗditus p̃ grãm
ẗditoris mod̃ accipiet glificandus. Sic
g̃ ẗditor ds̃ rõnalẗ spẗ q̃ssiẗ erat uaria
sorte partibũ omi p̃tinis suo lumtatis
suę disposuit ut quos in sua puritate
retinẗ sursũ in eelo mansionẽ ẗsi
stentis. illos ũ q̃s corporib terrenis socia
uerat deorsũ in terrena habitatione
disponens. Vtrisq; regula p̃ponens.
obedientię q̃ ẗn̄ illi ab eo ubi erant
ñ cadẽt. ⁊ ish ab eo ũ erant ad id ubi